

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ປີ 2019

ASEAN+3 Regional Economic Outlook (AREO) 2019

ເນື້ອໃນສໍາຄັນ

ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ທ່າອ່ຽງທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກ

1. ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຍັງຄົງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຈາກຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນທີ່ຍືນຍົງ. ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນລະດັບພາກພື້ນ ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ ທີ່ 5,1% ໃນປີນີ້ ແລະ 5,0% ໃນປີ 2020 ໂດຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນຈາກການສົ່ງອອກທີ່ຫຼຸດລົງ ເຊິ່ງມີສາເຫດມາຈາກການສະລໍໂຕຂອງວົງຈອນການລົງທຶນໃນເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ (tech/capex cycle) ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ຍັງຄົງຄ້າງຈາກການເຈລະຈາທາງການຄ້າລະຫວ່າງ ສປ.ຈີນ ແລະ ສ. ອາເມລິກາ.
2. ໃນເວລາອັນໃກ້ນີ້, ຄວາມສ່ຽງທີ່ພາກພື້ນຈະປະເຊີນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກພາຍນອກ. ອີງຕາມແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກຂອງ AMRO (AMRO's Global Risk Map), ຄວາມສ່ຽງທີ່ສໍາຄັນສຸດ ຍັງຄົງເປັນການເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງການຄ້າໂລກ ຈາກການທີ່ ສ. ອາເມລິກາ ດໍາເນີນມາດຕະການຈັດເກັບພາສີເພີ່ມຕື່ມ ເຊິ່ງໄດ້ຈັດລະດັບຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດໃນຂັ້ນປານກາງເຖິງສູງ. ການເກີດສະພາບການດັ່ງກ່າວໄດ້ສົ່ງຜົນຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງໂລກ ເຊິ່ງສາມາດເຫັນໄດ້ຈາກການສະລໍໂຕທີ່ຊັດເຈນຂຶ້ນ ແລະ ອາດຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ວົງຈອນການລົງທຶນໃນເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ ສະລໍໂຕຮຸນແຮງຂຶ້ນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພາກພື້ນອາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຜັນຜວນຂອງຕະຫຼາດການເງິນ ອັນເນື່ອງມາຈາກສິ່ງທີ່ຄາດການໄວ້ນັ້ນສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ຢ່າງກະທັນຫັນ.
3. ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນຢູ່ໃນຖານະທີ່ດີທີ່ຈະສູ້ຢັນກັບຜົນກະທົບຈາກການຊຸລໍຂອງຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກ. ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ຮັກສາສະເຖຍລະພາບການຂະຫຍາຍໂຕໃຫ້ຍືນຍົງ, ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍໃນລະດັບພາກພື້ນ ຄວນມີການປັບປຸງອົງປະກອບດ້ານນະໂຍບາຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຂອງວົງຈອນເສດຖະກິດຢູ່ໃນບັນດາເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ໃນວົງຈອນສິນເຊື້ອ (Credit Cycles) ແລະ ທຸລະກິດ (Business Cycle), ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ສະພາບການພາຍນອກ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວທາງການເງິນຂອງແຕ່ລະເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ. ການວິເຄາະຂອງ AMRO ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເສດຖະກິດສະມາຊິກໃນພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ມີຄັງສໍາຮອງ ແລະ ການຄຸ້ມກັນດ້ານງົບປະມານພຽງພໍ (Fiscal Buffers). ພ້ອມກັນນັ້ນ, ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນໄລຍະກາງຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ເຊິ່ງການເຕີບໂຕແມ່ນໃກ້ຄຽງກັບແນວໂນ້ມໃນໄລຍະຍາວທີ່ຄາດການໄວ້ ເຊິ່ງມີຊ່ອງຫວ່າງຜົນຜະລິດທີ່ໃກ້ຄຽງກັບລະດັບເທົ່າສູນ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຢູ່ໃນເປົ້າໝາຍຂອງນະໂຍບາຍ ຫຼື ໃກ້ຄຽງກັບແນວໂນ້ມໄລຍະຍາວ. ສ່ວນວົງຈອນສິນເຊື້ອໃນພາກພື້ນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະການຟື້ນຟູ ຫຼື ສະລໍໂຕ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອແມ່ນຢູ່ໃກ້ກັບແນວໂນ້ມຕ່າງໆ.
4. ທ່າທີ່ດ້ານນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນມີຄວາມເໝາະສົມ ແຕ່ອີງການທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການວາງນະໂຍບາຍຂອງພາກລັດໃນບັນດາປະເທດຕ່າງໆໃນພາກພື້ນຄວນກຽມພ້ອມໃນການປັບປຸງອົງປະກອບດ້ານນະໂຍບາຍ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ພ້ອມທັງຮັກສາສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານການເງິນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລວມມີການດັດປັບນະໂຍບາຍເງິນຕາເມື່ອເຫັນວ່າເໝາະສົມ; ການດໍາເນີນນະໂຍບາຍການເງິນເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວ

ເສດຖະກິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ປະສົມປະສານການດຳເນີນມາດຕະການທາງດ້ານງົບປະມານສະເພາະຈຸດ ແລະ ນະໂຍບາຍທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ເພື່ອກະຕຸ້ນການດັດແກ້ທາງໂຄງສ້າງ; ແລະ ການຮັກສານະໂຍບາຍດ້ານຄວາມໝັ້ນ ຄົງຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ເຂັ້ມງວດເພື່ອປ້ອງກັນການສ້າງຄວາມອ່ອນໄຫວທາງການເງິນ. **ເຖິງແມ່ນວ່າແນວໂນ້ມ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດຈະອ່ອນໄຫວລົງກວ່າເກົ່າກໍ່ຕາມ, ແຕ່ຜົນຖານຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນຍັງຄົງແຂງແຮງໃນ ໄລຍະຍາວ** ໂດຍໄດ້ຮັບແຮງສະໜັບສະໜູນຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການບໍລິໂພກ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງການຄ້າພາຍ ໃນພາກພື້ນຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄົນຊົນຊັ້ນກາງ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕົວເມືອງໄປສູ່ຊົນນະບົດຢ່າງໄວວາ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີແບບດິຈິຕອນ. ບັນດາບຸລິມະສິດທາງນະໂຍບາຍໄລຍະຍາວເຊັ່ນ: ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ມີໝາກຜົນ; ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຕະຫຼາດທຶນພາຍໃນ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້.

ຫົວຂໍ້: ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງສຳລັບເສດຖະກິດໃໝ່

5. ຫຼັງຈາກທີ່ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນໄດ້ມີຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າໃນສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ຈາກການດຳເນີນຍຸດທະ ສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ເຊິ່ງເປັນເສົາຄໍ້າຫຼັກ, ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບເອົາ ກາລະໂອກາດໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ການຮ່ວມມືແບບພະຫຸພາຄີ ເພື່ອຫັນໄປສູ່ການເປັນ ເສດຖະກິດໃໝ່ "New Economy" ໃຫ້ປະສິບຜົນສຳເລັດ. **ສຳລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຖັດໄປນັ້ນ, ກຸ່ມ ປະເທດພາກພື້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງເພີ່ມທະວີຄວາມພະຍາຍາມໃຫ້ເປັນສອງເທື່ອ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການ ເຊື່ອມໂຍງດ້ານການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ.**
6. ປັດໄຈຫຼັກ 3 ປະການທີ່ຈະເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນບັນດາບຸລິມະສິດຂອງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ໃນພາກພື້ນ **ສຳລັບໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ.** ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຕ້ອງການໃໝ່ ເຊິ່ງເກີດຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງຂອງໂລກໄປສູ່ການ ປະຕິວັດອຸດສາຫະກຳຄັ້ງທີ່ 4 ຫຼື ໃນຂອບວົງກວ້າງແມ່ນ ເສດຖະກິດໃໝ່, ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນທີ່ຮັ່ງມີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ພ້ອມກັບການຂະຫຍາຍໂຕຂອງຄົນຊົນຊັ້ນກາງ, ແລະ ຄວາມເຄັ່ງ ຕຶງລະຫວ່າງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກແນວໂນ້ມການປ້ອງກັນໃນຂະແໜ ງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຄ້າ.
7. **ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ຍັງສືບຕໍ່ປະຊຸມກັບຄວາມທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນ 3 ປະການຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕທາງ ເສດຖະກິດຄື: ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ, ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ປັດໄຈຕ່າງໆ.** ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນໄດ້ສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງຄວາມຂາດແຄນຂອງການອອມພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການການລົງທຶນຂະໜາດສູງຂອງປະເທດ ເສດຖະກິດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມແຕກໂຕນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນ ຈະໄດ້ເບິ່ງຄືນບັນດາຂໍ້ຈຳກັດທາງການ ເງິນຂອງປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການສະສົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບອັດຕາການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຢ່າງກະທັນຫັນ. ຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆ ຈະສະແດງເຖິງຂໍ້ ຈຳກັດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງການເງິນ, ເຊິ່ງລວມມີ ຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຄວາມຊຳນິ ຊຳນານ, ຄວາມສາມາດດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂອບການຄຸ້ມຄອງຕ່າງໆ.
8. ເພື່ອຈັດການແກ້ໄຂກັບບັນດາຄວາມທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້, **ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ບັນດາເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດ ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍການລົງທຶນ ແລະ ການອອມພາຍໃນ; ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເຄືອຂ່າຍປ້ອງ ກັນວິກິດການທາງການເງິນຂອງພາກພື້ນ, ເຊິ່ງລວມມີ ຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ແບບຫຼາຍຝ່າຍ (Chiang Mai Initiative Multilateralization); ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມພະຍາຍາມໃນການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດທາງເຕັກໂນໂລຊີ, ຄວາມຊຳນິຊຳນານຢ່າງມີອາຊີບ ຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3 ໃນສາຂາວິຊາຕ່າງໆ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແຕ່ ລະສະຖາບັນ ເພື່ອການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງເສດຖະກິດ.**

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕຂອງ GDP ແລະ ອັດຕາເງິນເຜີ້ ຂອງອົງການ AMRO, 2019–2020

	ການເຕີບໂຕຂອງ GDP (ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ປີ)			ອັດຕາເງິນເຜີ້ (ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ປີ)		
	2018	2019 p/	2020 p/	2018	2019 p/	2020 p/
ກຸ່ມປະເທດ ASEAN+3	5.3	5.1	5.0	2.0	2.1	1.9
ບູຮໄນ ດາຣູຊາລາມ	0.1	2.1	2.0	0.1	0.4	0.5
ກຳປູເຈຍ	7.2	7.1	7.0	2.5	2.8	3.0
ສປ. ຈີນ	6.6	6.3	6.2	2.1	2.2	1.8
ຮິງກິງ	3.0	2.7	2.7	2.4	2.5	2.3
ອິນໂດເນເຊຍ	5.2	5.1	5.1	3.1	3.5	3.5
ຢີ່ປຸ່ນ (ນຳໃຊ້ປີງົບປະມານ)	0.6	0.6	0.5	0.8	0.8	0.7
ສ. ເກົາຫຼີ	2.7	2.6	2.6	1.5	1.0	1.4
ສປປ ລາວ	6.5	6.6	6.9	2.0	2.2	2.5
ມາເລເຊຍ	4.7	4.6	4.7	1.0	1.6	2.2
ມຽນມາ (ນຳໃຊ້ປີງົບປະມານ)	7.3	7.3	7.4	5.0	4.5	4.5
ຟິລິບປິນ	6.2	6.4	6.6	5.2	3.0	3.0
ສິງກະໂປ	3.2	2.5	2.6	0.4	1.1	1.5
ໄທ	4.1	3.8	3.7	1.1	1.0	1.0
ຫວຽດນາມ	7.1	6.6	6.7	3.5	3.8	3.7

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນທາງການຂອງປະເທດສະມາຊິກ, ແລະ ການປະເມີນໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການ AMRO.

ໝາຍເຫດ: ສຳລັບປະເທດຢີ່ປຸ່ນ, ຂໍ້ມູນການເຕີບໂຕຂອງ GDP ໃນປີ 2018, 2019 ແລະ 2020 ເປັນຂໍ້ມູນອ້າງອີງລາຍປີງົບປະມານສິ້ນສຸດໃນ ເດືອນມີນາ 2019, 2020 ແລະ 2021, ຕາມລຳດັບ. ສຳລັບ ປະເທດມຽນມາ, ເລີ່ມແຕ່ປີ 2018, ຂໍ້ມູນການເຕີບໂຕຂອງ GDP ທີ່ແທ້ຈິງ ແມ່ນອ້າງອີງຕົ້ນປີງົບປະມານ ໃນເດືອນຕຸລາ. ສຳລັບປະເທດທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ມູນປີ 2018, ຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການປະເມີນຂອງອົງການ AMRO. ສຳລັບປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ຂໍ້ມູນຂອງອັດຕາເງິນເຜີ້ທົ່ວໄປແມ່ນອ້າງອີງຈາກຕົວເລກສິ້ນປີ.

ຄຳສະຫງວນສິດ: ບົດຂ່າວພາສາລາວສະບັບນີ້ໄດ້ຮັບການແປຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ (ກະລຸນາສະແກນເພື່ອດາວໂຫຼດ). ເຖິງແມ່ນວ່າຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆໃນສະບັບແປຈະໄດ້ຮັບການກວດແກ້ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການແປແລ້ວກໍຕາມ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ ແລະ ສະບັບພາສາລາວ, ແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດເປັນຫຼັກ.

